

Εγώ δε ζῶ καὶ στανόμεν το παθὸς

(Μετά ταῦτα αἱ λέξεις ο λογῖσμὸς μου διαγεγραμμέναι)

- ο λογῖσμὸς μου δειναιικὸς πεδὴ μοῦ ἀνηστῶρι σῆ
 πολλᾶκῦς καὶ φᾶνταζομαι δοκο οπρὸςτα μοῦ στεκυς
- 15 καὶ κρᾶζο κρᾶζο καὶ οὐ λαλὺς καὶ ἀπὸ στενόχοριας μοῦ
 ἀπλono καὶ οὐχ ευρισκο σε καὶ πάρευθὺς ὑπονῆμαί κεντουσην
 κεντουσῇν τὴν καρδιτῆζα μοῦ καὶ κατακόπτουσην τὴν
 καὶ κτυς φονις τὰ δακρῖα μοῦ τραιχουσῇν ὡς ποταμὺν
 καὶ ἀν τὰ ἰδεὺς νὰ υπεὺς οὐ καίγη ἀλον τε πῶς ἡμαὶ κρῖσταλον
 [παγωμένον]
- 20 καὶ ἀναλὴ μαὶ ἡ φλογωσῆς το μικροστεναγμο σου
 καὶ γαλλὴ γαλλὴ χανομεν κιλιουμαὶ καὶ ὑπάγενῶ
 τουτάναι τὰ ευθαροῦν ἀπεσεν υε μοῦ νὰ κερδεσῶ
 ἡλπηζα νὰχο θησαυρὸν καὶ γο εχο λαμπρὸν μεγα
 οὐκ ἐμπορο καταλαιπτος γραφῆ σεν τὰ τηαυτα
- 25 μιδoso τὴν καρδὴα σου στενάγματὰ καὶ πωνοὺς
 νὰ εχο κευτυς καὶ χορητὺς (;) καὶ νὰσε πορεῖσαιψοῦν
 νὰ παρις ὡς παντορφανος καὶ ὡς ἀποξενόμενος

